

ประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้อัตราการออมของประเทศที่เพิ่มขึ้นไม่เพียงพอกับการลงทุนในประเทศที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างการออมและการลงทุน จนประเทศไทยต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศมากขึ้น นโยบายงบประมาณเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่มีผลต่อการออม ดังนั้นการดำเนินนโยบายงบประมาณเพื่อการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ประเทศเผชิญอยู่จึงเป็นการวางรากฐานให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อไปอย่างยั่งยืนในระยะยาวและเป็นความท้าทายที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องมีการดำเนินนโยบายงบประมาณที่เหมาะสม เพื่อความมั่นคงมีเสถียรภาพของประเทศ

การศึกษารั้วนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายงบประมาณต่อการออมของประเทศไทย โดยใช้วิธี Cointegration และ Error-Correction Model หาความสัมพันธ์ในระยะยาวและระยะสั้น โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (time series) รายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2543 ซึ่งได้จากธนาคารแห่งประเทศไทย

การศึกษาแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ทดสอบคุณสมบัติ stationary ของตัวแปรแต่ละตัวด้วยวิธี unit root ขั้นตอนที่ 2 ทดสอบหาความสัมพันธ์ระยะยาว โดยวิธี Cointegration และขั้นตอนที่ 3 ทดสอบหาความสัมพันธ์ระยะสั้นโดยวิธี Error Correction Model

จากการทดสอบ stationary ของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีคุณสมบัติ stationary ณ ระดับ first difference และเมื่อทดสอบ Cointegration พบว่าทั้งงบประมาณ ปริมาณเงิน อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ประชากรวัยทำงาน มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับการออมส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการทดสอบ Error Correction Model พบว่า เมื่อเกิดการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในระยะยาว 1 หน่วย การออมจะสามารถปรับตัวเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดได้ประมาณ ร้อยละ 90.78 และกลับเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวอีกครั้ง

In the past decade, the economic growth of Thailand has expanded rapidly. However, the saving growth rate was not sufficient for the acceleration of domestic investment. The rapid expansion of investment caused the saving investment gap to widen. Consequently, Thailand considerably relied on foreign capital inflow. The Budget policy was a major factor of saving. Hence, Thailand should consider the appropriate policy to figure out the economic problem and to sustain economic growth stabilization in the long run.

The objective of this study is to determine the effect of saving in Thailand. The study used Cointegration and Error Correction Model to analyse the long-run and short-run respectively by applying secondary yearly time series data during 1980 to 2000 from Bank of Thailand.

The study was classified into three steps. Firstly, to conduct unit root test of each variable. Secondly, to analyse the relative long-run equilibrium by using Cointegration model. Finally, to estimate the short-run equilibrium using Error Correction model.

The estimate result illustrated each variable was stationary at the first difference. The long-run cointegration model described the budget policy, money supply, real interest rate, real exchange rate and working-age population were relative to saving in the long term. On the other hand, the short-run Error correction model discovered the deviation from long-run equilibrium one unit, however, saving would adjust the correction approximately 90.78 percentage and then back to the long-run equilibrium again.